

GEDULD IS IN KALMTE ACCEPTEREN DAT DINGEN IN EEN
ANDERE VOLGORDE GEBEUREN DAN JE IN GEDACHTEN HAD

RANDVERSCHIJNSELEN

Jaargang 21 - nummer 3 - 14 januari 2021

Colofon

Correspondentieadres

Fregat 50

3232 CH Brielle

E-mailadres

Redactie

Tekstverwerking / vormgeving

E-mail

secretaris.hrm@gmail.com

Ger Buitink en Roel Korpershoek

Ger Buitink

redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Ger Beikes

06-11300722

voorzitter.hrm@gmail.com

Secretaris

Ies Dekker

0181-412393

secretaris.hrm@gmail.com

Penningmeester a.i.

Bas Vogel

0181-613157

b.vogel4711@gmail.com

Comm.PR

Kees Wagener

06-25035188

prcomm.hrm@gmail.com

Comm. Activiteiten

Koos Bouter

0181-479990

j.bouter@kpnmail.nl

2° Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

2° Secretaris

Bas Vogel
0181-613157
b.vogel4711@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Ger Beikes
06-11300722
voorzitter.hrm@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

Bert Bijkerk
06-21521162
bbijkerk@planet.nl

Koormeester

1° Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
nylon@hetnet.nl

2° Koormeester
vacant

3° Koormeester
Toon Kooren
0181-216654
kooren45@zonnet.nl

Gastheren

1° Tenoren
Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

2° Tenoren
Cor Kreft
010-4383318
c.kreft15@upcmail.nl

Baritons
Jan Modderman
06-38599471
j.modderman53@gmail.com

Bassen
Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger
Willem Kardol
06-53539296
willemkardol@hccnet.nl

vervanger
Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger
Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger
Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Cees Brons en Anton Kooren

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in 'De Kern', Eikenlaan 2, Spijkenisse, 0181-612800.

Contributie: € 16,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr. **IBAN** NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 36,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangskaart voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijnselen. Betaling zie contributie.

Kleding: **Formeel 1:** rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik, rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

van de voorzitter

Het nieuwe jaar 2021 is begonnen. Voor mij persoonlijk een toch ook wel nieuwe start, aangezien wij nu weer in Spijkenisse wonen. Vanaf begin november zijn we druk geweest met de voorbereiding op onze verhuizing, die half december plaats vond. En nu kijken we dagelijks uit over Spijkenisse, over de Oude Maas, over Hoogvliet. En we genieten van ons appartement.

We zijn allemaal 2020 door gekomen en dat zelfs zonder als koor te zingen. En we zingen zo graag, nietwaar.

Hebben jullie wel eens gehoord van ‘kniepertjes’? Misschien wel van Vegter’s Rolletjes? Een ‘kniepertje’ staat symbolisch voor een jaar. Welnu, de traditie wil dat aan het eind van het jaar platte wafeltjes gegeten worden. Plat, want het jaar heeft geen geheimen meer voor ons. Anders is het aan het begin van een nieuw jaar. We weten niet wat het jaar zal brengen, dus is het ‘kniepertje’ nog opgerold. Maar het jaar zal niet ‘leeg’ zijn, dus vullen we het rolletje met slagroom. Het jaar kan ons dus vele – hopelijk – aangename verrassingen brengen.

Voor ons koor moeten we nog steeds afwachten wat het jaar gaat brengen. Zal er op 19 januari een versoepeling komen van de maatregelen? Zal er een dusdanige verruiming kunnen komen, dat wij weer kunnen gaan zingen? We hopen het allemaal van ganser harte.

Het Bestuur maakt wel plannen en voorlopige afspraken. Want als we weer kunnen, willen we wel paraat staan. Arjan staat al maanden te popelen om weer met zijn koren aan de slag te gaan.

Een compliment wil ik graag aan onze leden uitdelen. Want niemand heeft zijn lidmaatschap beëindigd, omdat er toch niet gezongen wordt. Nee, integendeel, iedereen blijft trouw zijn maandelijkse contributie betalen. Dat biedt ons de mogelijkheid om onze dirigent – die toch veel inkomsten moet missen – te blijven betalen. En, we kunnen af en toe ook een leuk gebaar naar de leden maken.

Beste leden, namens het bestuur wens ik iedereen een gelukkig, bruisend en sprankelend, zorgeloos en prachtig, stralend en schitterend en bovenal gezond jaar met vele mooie zangmomenten.

Ger Beikes.

Op:	wordt:	jaar:
21-1	Henny de Groot	63
24-1	Arie Velthuis	72
	Roel Korpershoek	72
6-2		79

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

Als eerste wensen wij iedereen een voorspoedig en gezond nieuwjaar toe. Het jaar 2020 zal voor velen een bijzonder en memorabel jaar zijn geweest. Het ontbreken van oefenavonden, concerten en uiteraard het traditionele kerstconcert in de Sint-Catharijnekerk. Het plankenkoortsvirus heeft plaats moeten maken voor het Coronavirus. Maar erger was nog het niet kunnen samenzijn met vele familie en vrienden om gezellig te genieten van de kerstdagen en de jaarwisseling. Want het is en blijft een risicovolle onderneming om met veel personen samen te zijn.

Maar hoop doet leven dus dit jaar weer nieuwe kansen om onze geliefde hobby zingen te kunnen uitoefenen. Het wachten is op de prik die aan de virusmisère een eind zal (kunnen) maken.

Het bestuur heeft in de kerstweek nog heel veel moeite gedaan om ieder koorlid van een smakelijke kerststaf te voorzien, die persoonlijk bij iedereen werd afgeleverd.

Mannen blijf vooral schrijven en leuke verhalen insturen en blijf gezond!

Rest ons nog iedereen veel leesplezier te wensen en snel weer alle koorleden met een ferme handdruk te kunnen verwelkomen op de eerstkomende repetitieavond.

Het volgende nummer verschijnt op 4 maart 2021
Kopij voor 21 februari 2021 sturen naar:
redactie.hrm@gmail.com

2022

**Al maanden lang niet naar Spijkenisse,
dan ga je toch het Koor en zingen missen.**

Al met al is het niet fijn,

de oorzaak zal wel “Corona” zijn.

Ook de wisseling van jaar naar jaar,

kunnen we ook niet met elkaar.

Elkaar de hand schudden is er niet bij,

vandaar deze eenvoudige rijmelarij.

Een Vondel of vadertje Cats ben ik niet,

maar gewoon een rijmende bariton, Piet.

Daarom moet ik jullie maar vertellen,

dat ik niet het hele Koor kan bellen.

Elly en ik, willen jullie zo gezondheid wensen,

ook voor thuis veel goeds, beste mensen.

Het zal misschien nog wel even duren,

voor we weer naar Spijkenisse kunnen sturen.

Maar doet de mogelijkheid zich weer voor,

gaan we weer opgewekt naar ons Koor.

Bassen, baritons en tenoren,

we willen er toch bij blijven horen.

Wij laten ons niet vangen in pessimisme,

maar gaan de toekomst aan in optimisme.

HET WAPEN VAN PIERSHIL

**Van zilver, beladen met 3 golvende
fascas van sinople.**

**De kleuren in het wapen zijn
zilver (wit) en sinopel**

Het wapen van de gemeente Korendijk
Het wapen van de gemeente Korendijk

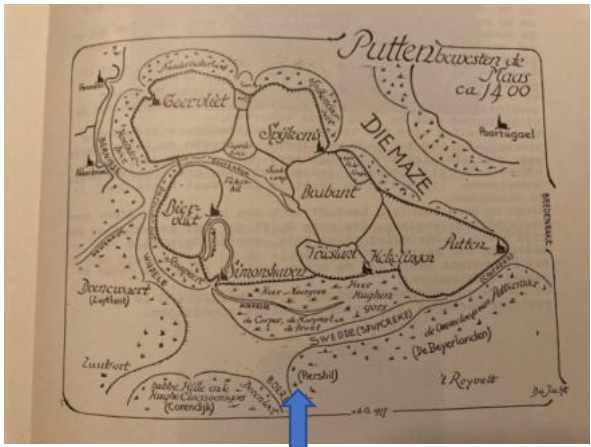
Het wapen van Piershil werd op 24 december 1817 door de Hoge Raad van Adel aan de gemeente Piershil in gebruik bevestigd. Op 1 januari 1984 werd Piershil onderdeel van de nieuwe gemeente Korendijk. Het wapen van Piershil is daardoor komen te vervallen. In het wapen van Korendijk is in de schildvoet een golflijn uit het wapen van Piershil overgenomen.

Ik heb deze keer gekozen om de geschiedenis in te duiken van het plaatsje Piershil. Net zoals het vorige verhaal over Pernis, is het leuk om te achterhalen waar een dorp of plaats zijn naam aan ontleent. En dan kan je dankbaar gebruik maken van het internet, waar je dan diverse sites kan bezoeken om je informatie op te halen. Ik dank dan ook de site Wikipedia, die het onderstaande mij heeft toebedeelt, en vooral niet vergeten Leo Molendijk, onze 1^e tenor, die woonachtig is in Piershil, die mij ook het nodige heeft toegezonden.

Piershil is een dorp en voormalige heerlijkheid in de gemeente Hoeksche Waard. Naast het eigenlijke dorp behoren van oudsher ook de buurtschappen Oosthoek en Zwartsluisje (deels) tot Piershil. Het dorp is centraal gelegen tussen de plaatsen Goudswaard, Nieuw-Beijerland en Zuid-Beijerland, waarvoor het enkele centrumfuncties vervult. Het gebied wordt ten noordwesten begrensd door de getijdenrivier het Spui. Tot 1 januari 1984 vormde het dorp met zijn buurtschappen een zelfstandige gemeente. Hierna ging de gemeente Piershil met de gemeenten Goudswaard, Nieuw-Beijerland en Zuid-Beijerland op in de nieuwe gemeente Korendijk. Deze ging op haar beurt per 1 januari 2019 over in de gemeente Hoeksche Waard.

Piershil stond in de 13e eeuw nog bekend als Gramina Everockers (Latijn: gramina = grasveld). In een charter van 26 februari 1246 van Nicolaas II van Putten waarin hij het nabijgelegen Goudswaard (toen Korendijk geheten) beleent, wordt die plaats beschreven als liggende 'hinc usque ad gramina Everockers' - van hier tot aan het grasveld van Everockers.

De naam Piershil zou daarna zijn ontstaan doordat op het eiland dat Piershil nog was enige hoogten – heuvels of 'hillen' – waren, waarop veewachters en vogelvangers hun huis hadden gebouwd. Een van hen was Pieter of Pier, aan wiens 'hil' Piershil zijn naam zou hebben ontleend.

Piershil

In 2005 werd buiten het centrum van het dorp de vermoedelijke locatie gevonden van deze hil. Deze nog intacte en zichtbare woonheuvel wordt gedateerd voor de latere inpoldering en leverde bewoningssporen uit de 15e eeuw. Rond 1400 stonden er een woning en een of meer schuren op deze heuvel. Een vroege gedateerde schriftelijke bron waarin de naam genoemd wordt, is een rekening uit 1426 van de heren van Putten: "Item so was Gherijt Jacobssoen ghevaren op Piershille mit den pryor des dinxdages voir ascensioensdach om te besien dat gors ende moerlant ende doen tonnen." Op de dinsdag voor Hemelvaartsdag 1426 vond een inspectie plaats van het gors en moerland van Piershil - land waar een vorm van zoutwinning plaatsvond, terwijl er tegelijkertijd werd 'betond' - het vaarwater werd van herkenningstekens voorzien.

De haven van Piershil

In 1525 kwam de indijking van de opwaspolder - een ringpolder - Oud-Piershil gereed. Bestuurlijk viel de ambachtsheerlijkheid onder het baljuwschap van het Land van Putten. Direct na de indijking in 1525 werd het dorp gesticht.

Op deze ringpolder Oud-Piershil zijn latere polders aangehaakt. Na 1582 was Piershil geen losstaand eiland meer door de aansluiting op de Polder van Nieuw Piershil en Nieuw Beijerland.

Het dorp Piershil is een voorbeeld van een voorstraatdorp waarbij de lageregelegen Voorstraat loodrecht op de Molendijk staat en uitkomt op de haven. Het heeft ook kenmerken van een dijkdorp door de lintbebouwing op de Molendijk/Sluisjesdijk. Aan de rand van het dorp staat een korenmolen genaamd Simonia uit 1845. De molen is nu een Rijksmonument.

Molendijk Simonia

Voorstraat

Een ander belangrijk monument van historische waarde in het dorp is de hervormde kerk uit de eerste helft 16de eeuw. Deze bezit een 15de-eeuwse toren en een 17de-eeuws interieur, waaronder een kansel uit 1643. De kerk bleek in 1968 in een zo slechte staat te verkeren dat ze niet kon worden gerestaureerd, maar geheel opnieuw moest worden gebouwd. De oude begraafplaats bij de kerk fungeert ook als militaire begraafplaats van de Commonwealth War Graves Commission. Hier ligt een op 10 mei 1940 omgekomen Britse boordschutter.

Heerlijkheid.

De eerste ambachtsheer van de nieuw gestichte heerlijkheid Frederik van Renesse werd op 28 mei 1525 beleend met het leen. Piershil was daarnaast onder meer in bezit van de familie Van Hesse, Gevers en vanaf 1762 van leden van de familie Meerman. In 1763 trouwde Hillegonda Petronella Meerman, vrouwe van Oud-Beijerland en Piershil (1742-1799) met mr. Claudius van der Staal (1737-1796), burgemeester van Rotterdam, waarna de heerlijkheid overging naar de familie Van der Staal die het tot in de 20e eeuw bezat, waarna de heerlijke rechten in 1937 overgingen op een nicht van de laatste Van der Staal, Marie Alexandrine Otheline Caroline gravin van Bylandt (1874-1968), die ze in 1968 naliet aan de naar haar genoemde stichting.

Tussen 1648 en 1831 hadden de heren en vrouwen van Piershil een buitenverblijf genaamd 't Hof van Piershil achter de Nederlands Hervormde Kerk. Piershil kreeg door de luister die dat bijzette daardoor in de 18e eeuw de bijnaam 't Kleine Haagjen'. De heemtuin *t Hof van Piershil*, ontworpen door Cees Sipkes en P. Hoek, die werd aangelegd in 1979 op de vroegere locatie van het buitenverblijf, herinnert hieraan.

Wat rest ons nog te vertellen over Piershil. Dat het een prachtig dorp is gelegen tussen Zuid-Beijerland en Goudswaard. Het is de moeite waard om bij de pont van Hekelingen vanuit Spijkenisse over te varen, en dan de knooppunten volgen en zo een rondje Piershil te doen. Een prachtig polderlandschap zal je doen vergezellen, en als je bij knooppunt 1 richting knooppunt 30 gaat, zie je aan je rechterhand het bos van Piershil.

Knooppunten 3-2-1-30-4-2-3.

Het bos van Piershil foto-Wikipedia

Tot zover het verhaal over het wapen van Piershil en zijn geschiedenis.

Volgende keer zal ik de geschiedenis van Hellevoetsluis gaan beschrijven.

Cor Kreft.

Holland adres:

p/a Wieldijk 5
3218 LL Heenvliet
The Netherlands

Tel.: +31 (0)181 661451 of
+31 (0)10 2831105

Website: www.sgms.nl
e-mail: jan.derijke@nl.rmi-global.com
pluisje2@icloud.com

Stichting GHANA Medical Support
Ghames Foundation

December 2020.

Beste vrienden, sponsors, sympathisanten en belangstellenden,

Het jaar 2020 is in vele opzichten een heel apart jaar. Covid-19 pandemie houdt de wereld in zijn greep. Duizenden mensen zijn overleden en miljoenen zijn ziek geworden. In het algemeen zijn minderbedeelden het zwaarst getroffen, zo ook in Ghana. Ondanks dat de besmettingen meevallen is het leven eveneens drastisch veranderd. Basisscholen zijn nog gesloten en middelbare scholen proberen via internet nog les te geven. Maar ja, hoe los je dat op in gebieden waar geen internet aanwezig is. Nog vele regio's hebben geen internet en is dus het onderwijs eigenlijk tot stilstand gekomen. Alleen in de grotere steden lukt het naar behoren. Daarnaast is het noorden van Ghana, maar ook Burkina Faso en Togo getroffen door extreme regenval, met als gevolg hevige overstromingen. Er zijn honderden mensen verdronken, huizen verwoest of onbewoonbaar geworden, wegen zwaar beschadigd of zelfs helemaal onbruikbaar. In de dorpen waar wij actief zijn met hulpverlening zijn gelukkig geen mensen verdronken. Wel in de directe omgeving van Yagaba, aan de rand van Komaland en het Westmamprusi gebied. De "Pieter van Kampenweg", van Tuvuu naar Yikpabongo, die een aantal jaren geleden door de stichting werd aangelegd is op enkele plaatsen hierdoor zwaar beschadigd. Wat en hoeveel er gerepareerd moet worden weten we niet. We gaan er vanuit dat het Ghanese ministerie van infrastructuur de nodige reparaties zal uitvoeren. Kortom "struggle for live" is daar altijd nog de huidige realiteit. Maar de veerkracht van de bewoners is verbazingwekkend. Ze pakken de draad op om er weer het beste van te maken.

In de juni nieuwsbrief hebben wij een foto geplaatst van een Nhamale Salia, de student Computer Science Bachelor niveau. We vermeldden bij de foto dat zijn toekomst er goed uit zag. Kort na het verschijnen van die nieuwsbrief kregen wij het nare bericht dat Nhamale een herseninfarct had gekregen. Praktisch alle functies waren uitgevallen. Ondanks dat hij een ziektekostenverzekering heeft, heeft deze slechts een beperkte dekking. Zware specialistische operaties kunnen niet worden meeverzekerd en komen dus voor eigen rekening. Natuurlijk hebben wij de kosten voor de twee operaties die hij moest ondergaan en voor het herstel proces op ons genomen. Nhamale is gelukkig goed herstellende en functioneert zo goed als normaal. In januari hoopt hij weer naar de universiteit te kunnen om zijn opleiding verder te vervolgen. Het is natuurlijk treurig dat, wanneer je als een 23 jarige jonge kerel operaties moet ondergaan die niet verzekerd zijn. Zonder geld word je aan je lot overgelaten met alle gevolgen van dien. Wij zijn wel heel blij dat het weer goed met hem gaat.

Bank : NL89 RABO 0181 2643 90
NL65 INGB 0682 0434 86

KvK : 41128861
Fiscaal nr. : 8160.58.842

In de aanhef van de nieuwsbrief geven wij aan dat 2020 een apart jaar is en dat is het ook voor het stichtingsbestuur. Bijna alle bestuursleden hebben de pensioengerechtigde leeftijd reeds overschreden. Hoe nu verder was reeds lange tijd een terugkerend agendapunt bij onze vergaderingen. Vervolgens zijn we op zoek gegaan naar mogelijke oplossingen. Er zijn gesprekken geweest met andere stichtingen om samen te gaan en onderzocht of er ook jongere opvolgers zouden zijn voor de continuïteit van de stichting. Maar tot nu toe is dat niet succesvol gebleken. Het gebied waar de stichting actief is, is zo afgelegen dat samengaan met een andere stichting lastig is omdat die daar niet actief zijn. Er was overleg met een stichting en een struikelblok bij het samenvoegen was dat wij hulp verlenen aan een ieder die het nodig heeft en wij geen onderscheid maken in religies. Dit was een heikel punt en gaf geen klik tot verdere samenwerking. Vervolgens constateerden wij dat de huidige jongere generatie niet de tijd en energie beschikbaar heeft om te investeren in de stichting. Uiteindelijk heeft het ons dan ook doen besluiten de activiteiten te gaan afbouwen. Het is heel spijtig maar het is niet anders.

Er zijn echter nog een aantal studenten die de studie nog niet hebben afgerond. Natuurlijk zullen wij ze niet in de steek laten en blijven wij ze financieel begeleiden totdat alle studies zijn afgerond. Het tijdspad hiervoor is nog circa 3 jaar. Wij denken op dit moment nog voldoende financiële middelen te hebben om deze studies te betalen. Mocht er dan nog geld over zijn, dan zal dat worden besteed aan lesmateriaal voor de basisscholen en de aankoop van schoolmeubelen. Voor de medische zorg kunnen we tegengif voor slangenbeten verzorgen.

Op bestuurlijk gebied zullen er enkele mutaties plaats vinden. Carla Boucherie beëindigt haar functie als penningmeester en draagt deze taak per januari 2021 over aan Ton Los. Gerry de Rijke-Vis neemt de functie van algemeen bestuurslid over en volgt daarmee Arthur van Brunschot op die in mei 2020 overleed.

Wat ons sterkt in dit besluit is dat wij veel hebben betekend en gerichte resultaten hebben bereikt voor de mensen in Komaland en West Mamprusi.

Vele studenten zijn reeds afgestudeerd en hebben allen werk gevonden als onderwijzers, verplegers, logisticus, organisatie- en landbouwdeskundige. Dat deze mensen een baan hebben, komt de families ten goede. De verdiensten van deze mensen worden gedeeld met de familie. In die cultuur zorgt men nog voor elkaar. Velen van ons hier in Nederland kunnen daar nog wat van leren.

De Dogo Moro Clinic vervult een cruciale rol in de regionale medische zorg. Minder overlijden door slangenbeten en malaria. Gestructureerde inentingsprogramma's voor baby's en kinderen. Betere diagnoses voor doorverwijzing naar grotere ziekenhuizen in Navrongo en Bolgatanga. Kortom een significante verbetering.

De aanleg van de Pieter van Kampenweg heeft er voor gezorgd dat het gebied werd ontsloten. De aanleg van de elektra infrastructuur vordert gestaag en naar verwachting is eind volgend jaar 80% van het gebied aangesloten op het netwerk. Zo ook het telefoon- en data verkeer. Het biedt tevens vele mogelijkheden voor de bevolking. Er zijn dan ook duidelijke verbeteringen zichtbaar. Er is een eerste tankstation, er zijn meer motorfietsen, tractoren en meer winkeltjes en beter openbaar vervoer.

U en wij hebben meegeholpen om Komaland en West Mamprusi naar dit niveau te brengen en dat was het doel. De uitbouw van verdere groei en welvaart zal de bevolking zelf moeten waarmaken en daar hebben we vertrouwen in.

Echter het basis onderwijs is nog altijd op een zorgelijk laag niveau. Hier moet nog veel in worden geïnvesteerd. Met name leermiddelen, schoolmeubilair, maar ook meer onderwijzend personeel en noem maar op. Uiteindelijk is een goede opleiding de sleutel tot succes. Wij hopen dan ook dat de overheid snel meer aandacht hieraan schenkt. Ter informatie: de onderwijzerswoningen in diverse dorpen en ook de school in Yikpabongo zijn in goede staat. Hierdoor is er nu in deze dorpen wel een redelijke bezetting van onderwijzers.

Zoals u weet is Stichting Ghana Medical Support, een ANBI stichting en dat blijft voorlopig zo. Zeker tot het moment dat we aan alle verplichtingen jegens de studenten hebben voldaan. Als u nog wilt blijven doneren mag dat natuurlijk altijd. Het meerdere geld kunnen we altijd besteden aan verbetering van het onderwijs en nog verdere verbetering van de medische zorg aldaar.

Na meer dan dertig jaar zo'n besluit nemen om de stichting af te bouwen, is verre van gemakkelijk en hebben er dan ook gemengde gevoelens bij. Maar wij blijven ons verbonden voelen met onze Ghanese vrienden.

In alle opzichten was 2020 een bijzonder jaar voor ons allemaal.

U allen een goede Kerst en een gezond voorspoedig 2021 toegewenst en hopelijk snel zonder verdere Covid-19 zorgen.

Met hartelijke groet

J.W. de Rijke

Ps.: Natuurlijk informeren wij u met het verdere verloop in de nieuwsbrief in juni 2021.

Afscheid nemen is niet eenvoudig

Als je vroeger naar een bepaalde bestemming wilde rijden dan was het eerste wat je deed de landkaart erbij pakken en even kijken over welke steden of dorpen je kon rijden om op je eindbestemming te komen. Dat is tegenwoordig wel even anders. In de meeste nieuwe auto's zit standaard een navigatiesysteem wat je probleemloos naar je eindbestemming loodst. En dan weet je ook nog voordat je vertrekt hoe laat je aankomt. Voorheen zonder dit navigatieapparaat vond ik het altijd een uitdaging om tijdens het rijden al te voorspellen hoe laat we zouden aankomen. Dat lukte altijd aardig maar dan moest het verkeer wel meewerken.

Dit berekenen van tijd deed ik ook in mijn kinderjaren. Ik was niet bepaald een held om alleen thuis te blijven en zeker niet 's avonds. Mijn moeder had een kennis die een paar straten verderop woonde. Iedere week kwam zij een avond op visite om mijn moeder gezelschap te houden omdat mijn vader vanwege zijn beroep weken van huis was. Zij was van middelbare leeftijd en mijn moeder vond dat zij 's avonds laat niet meer alleen terug naar huis kon gaan. Dus werd zij rond een uur of tien door mijn moeder naar huis begeleid. En dat vond ik nou niet bepaald rustgevend om alleen in mijn bed thuis te zijn. Dus op het moment dat mijn moeder het huis verliet begon ik als een soort tomtom systeem haar te volgen door haar stappen te tellen op weg naar het huis van deze kennis. Dan telde ik tot 60 en begon weer met tellen voor de wandeling terug. En precies op de juiste tel hoorde ik de deur open en weer dicht gaan. Mijn tomtom systeem had weer uitstekend gewerkt en ik kon met een rustig gevoel de slaap hervatten.

Gershwin

GERSHWIN, GEORGE (1898 – 1937): AMERIKAANSE MUZIKALE BRUGGENBOUWER

Op 9 juli 1937 stuurde het Amerikaanse Ministerie van verdediging per radio-oproep twee torpedojagers van de marine op zoektocht. De oorlogsschepen moesten een privéjacht opbrengen en een man van boord halen: de wereldberoemde hersenchirurg Walter Dandy, die voor de kust van Virginia spelevoer.

De medicus, wiens jacht geen radio aan boord had, werd zo snel mogelijk naar het ziekbed van de ten dode opgeschreven componist George Gershwin gebracht. Maar de militaire operatie was vergeefs. De prominentste musicus van Amerika stierf een paar uur later. Hij werd 38 jaar oud.

Diezelfde man gold in zijn tijd als de best verdienende componist ter wereld. Niet alleen muzikaal stond hij te boek als grote uitzondering. De vader van de klassieke negeropera *Porgy and Bess* gaf ook in andere opzichten blijk van een buitengewone smaak: dure sigaren, zijden kamerjassen en de actrice Paulette Goddard, de huwelijks- en filmpartner van Charlie Chaplin.

Het korte leven van George Gershwin, die in 1898 als George Gershovitz in de slums van Brooklyn werd geboren, zou model kunnen staan voor de beschrijving van een typisch Amerikaanse prentenboekcarrière. De arme ouders konden de muzikale neigingen van hun getalenteerde zoon niet bekostigen. Hij moest al zijn theoretische kennis over de muziek op straat bij zijn vriendjes, wier ouders zich een pianoleraar konden veroorloven, opdoen. Op zijn vijftiende moest hij geld gaan verdienen. Voor een honorarium van vijf dollar per week werd hij een soort kroegpianist. Korte tijd later krijgt hij een baantje als "plugger" op het bureau van de muziekuitgeverij Remick,

waar hij de potentiële klanten voortdurend de nieuwste hits moet voorspelen. Daar begint hij ook zijn eigen composities voor te spelen.

Nog weer korte tijd later zijn de armzalige gelegenheidsbaantjes voorbij, want de songs van Gershwin hebben succes. *La, la, Lucille*, een van de eerste revues met muziek van Gershwin brengt het alleen al in New York tot meer dan honderd voorstellingen. In januari 1924 leest George Gershwin verbluft in de krant, dat zijn vriend Paul Whiteman, de leider van het destijds beroemde jazz-symfonie orkest, voor 12 februari een concert heeft aangekondigd met als hoogtepunt een orkestwerk van Gershwin. Hij belt Whiteman op om over het blijkbaar misverstand te praten, want hij had nog helemaal geen werk op stapel staan. Maar Whiteman antwoordde tot zijn verbazing: "Als je onmiddellijk aan de slag gaat, moet het nog lukken!"

Het lukt inderdaad en de *Rhapsody in blue* wordt overal een groot succes. Alleen met dat werk verdient de componist een kwart miljoen dollar. Maar hij bereikte nog wat: de jazz had zijn intrede in de concertzaal gedaan.

Ondanks zijn successen bleef Gershwin zich onzeker voelen. Om zijn muzikale opleiding te voltooien, wil hij liefst in de leer gaan bij een grootheid uit de serieuze Europese muziekwereld. De anekdote gaat, dat hij telegrafisch aan Stravinsky vroeg, of die hem les wilde geven. Stravinsky telegrafeerde een tegenvraag: hoeveel Gershwin ongeveer verdiende. Gershwin meldde hem het bewuste bedrag, waarna Stravinsky antwoordde: "Dan wil ik liever van u les hebben!" Hoe dat ook zij, Gershwin ging wel even in Parijs bij Nadia Boulanger in de leer.

In de zomer van 1934 ruilde Gershwin blijkbaar zonder duidelijke redenen zijn elegant ingerichte appartement met een bureau, een glazen bar en een sportruimte in New York voor een primitieve houten hut in de buurt van Charleston. Alleen een oude piano vergezelt hem. De reden: daar speelt het verhaal van de invalide Porgy en de door hem aanbeden Bess. De componist wil absoluut worden geïnspireerd door de atmosfeer van de plaats van handeling. Hij bestudeert de levensgewoontes van de kleurlingen in de slums van de zuidelijke staten en slaagt erin om het begin van de opera in de broeierige, tropische zomerhitte te schrijven. Na twintig maanden is de omvangrijke partituur gereed: 700 pagina's, goed voor vier en een half uur muziek.

Ondanks de in de door rassenhaat geteisterde Verenigde Staten explosieve thematiek - met zwarten als hoofdpersonen - beleeft het werk een reeks van 124 ononderbroken opvoeringen in New York plus een toernee van drie maanden door het hele land en oogst eigenlijk louter lofkritieken.

Gershwin sticht een muziekuitgeverij, de "Gershwin Publishing Company" met als voornaamste doel om de muziek van zijn opera uit te buiten en te

gelde te maken. Korte tijd later voelt Gershwin zich voor het eerst ziek. Zijn tennisafspraken met de naar Hollywood of all places uitgeweken Arnold Schönberg worden zeldzamer naarmate zijn lichamelijke problemen en zijn depressies talrijker worden. De componist schrijft zichzelf tenslotte een zelfbedacht dieet voor, consulteert een hele staf prominente medici en legt zichzelf een rookverbod op. Vergeefs. De doktoren zijn machteloos en stellen verkeerde diagnoses. Het zou om nervositeit gaan en een vakantie zou goed doen. Slechts één van hen houdt het op een hersentumor, maar alleen een ruggemerg operatie kan daarover uitsluitsel geven. Zo'n operatie is erg pijnlijk en Gershwin weigert deze ingreep. Veertien dagen later sterft hij inderdaad aan een hersentumor.

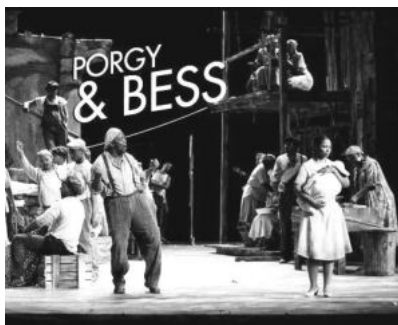
Tot zover het mooi romantische verhaal over deze componist. Zijn plaats in de muziekgeschiedenis is altijd nog licht omstreden, gek genoeg niet zozeer in de V.S. als wel in Europa. Die discussie is van meet af aan belast geweest door aanvechtbare, want vooropgezette opvattingen over populaire en klassieke muziek. Maar ook tegen een al te snel ophemelen van Gershwins originaliteit valt best wat in te brengen. In zijn montage van verschillende lagen tussen de Afro-Cubaanse ritmiek en de klassiek Europese vormconstructies vormt die muziek een fraaie, authentieke afspiegeling van een smeltkroes maatschappij, zoals die in andere vorm 75 jaar later ook in Europa ontstaat.

De overdreven nadruk van die juist door zijn overdreven raffinement meervoudig gebroken kunstpretentie ontnemt aan de werken van Gershwin het valse aura van ongedomesticteerdheid enerzijds en van een technocratisch bepaalde stroomlijn-esthetiek anderzijds. Het eclecticisme daarentegen wordt zo duidelijker aan het licht gebracht.

Gedurende de twintiger jaren trachtten serieuze componisten her en der ter wereld om hun eigen muziekidoom met jazz te bevruchten. Constant Lambert en - op indringender manier - Milhaud en Honegger ondernamen succesvolle pogingen. Later kwam Eduard Künneke met een slecht geconcipeerd Concerto grosso voor jazz band en symfonie orkest.

Gershwins muziek valt in een andere categorie, want hij was in de eerste plaats een jazzmusicus, hoewel hij harmonie en piano had gestudeerd bij gedegen leraren. De populaire songs, die Gershwin voor musicals en films schreef, hebben een zekere eigen distinctie; ze lijken op spontane manier de clichés te vermijden, die in het algemeen onvermijdelijk zijn bij een song-hit. Maar dat was niet genoeg voor zijn creatieve ambitie.

Gershwin wilde concertmuziek schrijven en hij kreeg een mooie kans, toen Paul Whiteman de *Rhapsody in blue* bij hem bestelde. Die was zo succesvol, dat Gershwin, die zijn collega Ferde Grofé te hulp had moeten roepen het werk te orkestreren, zelf les in orkestratie ging nemen.

De instrumentatie van het Pianoconcert, dat hij korte tijd later schreef, is helderder en feller dan die van Grofé; de uitwerking van de drie delen is ook gepolijster en symfonischer. Het symfonisch gedicht *An American in Paris* stelde hem verder in staat om zijn symfonische techniek te ontwikkelen en zijn humor te tonen in subjectieve muziek. Deze werken behoren tot zijn beste. De negeropera *Porgy and Bess* is zijn meest ambitieuze en pakkende werk; het geeft blijk van zijn boeiende inventiviteit. Drama op grote schaal was niet zijn forte en de luisteraar wordt zich gaandeweg bewust van de zwakke verbindingsschakels. Gershwin's muziek heeft het vooral moeten hebben van gespecialiseerde exponenten als Whiteman, Bernstein, Previn, Maazel en zelfs Toscanini.

Lagerweij en Fonk NVM Makelaars heeft de sleutel tot succes!

KLANT BEWAARDING
9.0

Of u nu HET lang gedroomde bestaande huis zoekt, of een zorgeloos instapklare turn key nieuwbouwwoning, de schitterend gelegen kavel om zelf te bouwen of het sublieme bedrijfspand, bij het vinden van elk pand, staan wij als professionals graag voor u klaar.

U mag rekenen op onze expertise, maar ook op onze tomeloze energie en enthousiasme. GRAAG willen we samen met u uw droom pand vinden & zetten samen met u alles op alles om uw droom uit te laten komen!

Contact met Lagerweij en Fonk makelaars
Bergweg-Zuid 70, 2661 CV Bergschenhoek
T: 010 521 96 60 · E: info@lagerweij-fonk.nl

Lagerweij en Fonk
www.lagerweij-fonk.nl

zuiver zingen

De wereld lijkt verdeeld in mensen die zuiver zingen en mensen die vals zingen.

Toch is alle hoop nog niet verloren indien uw omgeving vertwijfeld naar de oren grijpt als u alle registers opentrekt. Het is namelijk heel goed mogelijk door oefening zuiver te leren zingen.

Het grootste probleem met onzuiver zingen is dat je het zelf meestal niet hoort.

Dat je het zelf niet hoort, betekent niet dat je het zelf niet zou kúnnen horen, maar dat je niet weet waar je naar moet luisteren. De menselijke stem wordt gefabriceerd door een ingewikkeld orgaan, dat vele bij- en boventonen produceert. Veel van die bijgeluiden hoor je versterkt door je schedel, zodat het helemaal niet zo duidelijk is wat er naar buiten komt. Wat anderen horen is iets heel anders dan wat je zelf hoort.

Een Japanse dirigent loste dit op door alle koorleden met een emmer over het hoofd te laten zingen. Het was niet geheel duidelijk of dit bedoeld was voor de zangers of voor de toehoorders. . .

Als je weet dat je vals zingt en je hoort het zelf niet, dan heeft iemand je dat verteld.

En dat is helemaal niet leuk.

Allereerst een waarschuwing: don't shoot the messenger. Het is namelijk ook helemaal niet leuk om zo'n boodschap over te moeten brengen.

De eerste neiging die je hebt is het niet te geloven.

Ontkenning is de eerste fase van het rouwproces.

Hoe is het mogelijk dat je al 20 jaar met genoeg in een koor zingt, nooit heeft iemand iets gezegd en ineens zou je vals zingen?

De werkelijkheid is dat er vele beroepszangers en –zangeressen zijn die ook geen toon kunnen houden. Vaak wordt dit opgelost door bijvoorbeeld op de achtergrond op een piano mee te rossen.

De stem heeft dan houvast aan de piano.

Bovendien wordt een piano per definitie vals gestemd en produceert zoveel bijgeluid dat het niet zoveel uitmaakt. Veel mensen in het publiek kunnen ook niet horen of iemand zuiver zingt.

Ook veel zangleraressen (M/V) en dirigenten horen het niet.

Je zou zo zeggen, als er toch zo weinig mensen zijn die het horen, wat maakt het dan nog uit?

Het maakt heel veel uit. Zuiver zingen is werkelijk een groot genoegen. Op het moment dat een koorwerk volkomen zuiver wordt uitgevoerd "doet het iets".

Het is lastig te beschrijven, maar door resonantie wordt er emotie overgebracht. Schoonheid, stilte, liefde, extase zijn zowat van die emoties die schaars zijn in het dagelijks leven, maar die door muziek kunnen worden overgebracht. Dit is niet mogelijk als iemand er tegenaan zit te blèren.

Al met al is het helemaal geen pretje om er mee geconfronteerd te worden.

Het is dan ook helemaal niet verstandig om je ego aan je zang kwaliteiten te koppelen.

Dat moet wel op een teleurstelling uitlopen. . .

Bovendien verplaats je eens in de dirigent. Die wil alleen maar dat er zuiver gezongen wordt. Dat is slechts een van haar taken. Als ze dan ook nog steeds bij ieder geval tegen een gekrenkt of geknakt ego moet opboksen. . .

De eerste stap die je dan ook moet doen is wat afstand nemen. Door een open en positieve houding wordt het allemaal veel gemakkelijker. Kijk er objectief en afstandelijk naar. Zingen is natuurlijk erg intiem en je kunt het alleen als je je emoties laat meedoen. Juist dan komt kritiek erg hard aan. Maar het is geen schande te zingen als een schorre kraai, er moet alleen wat aan gebeuren. Zodra je geaccepteerd hebt dat je misschien een probleem hebt is er gelukkig veel aan te doen. Dus geef de boodschapper het voordeel van de twijfel en kijk of hij (M/V) gelijk heeft.

Met zuiver zingen is het merkwaardig gesteld. Zolang je niet helemaal zeker weet of je zuiver zingt, zit je er 100% zeker naast. Zing je zuiver, dan weet je dat ook 100% zeker. Ik kom er later nog op terug hoe je dit kunt vaststellen.

Wat gaat er mis bij vals zingen?

Er zijn twee technieken om een valse toon te produceren.

Eerste techniek.

Je kunt een zwabber geven aan een langgerekte toon.

Een mooi voorbeeld is "Oranje booooohoovooven".

Hierbij worden de "booooo" en de "hooooo" van

"boven" iets verschillend van hoogte gezongen. Meestal is de

"hooooo" lager, en vanaf dat moment wordt de rest van de melodie ook lager gezongen.

Tweede techniek.

Tussen twee tonen wordt er gezakt of gestegen. De menselijke stem kent drie registers.

Van hoog naar laag:

- Kopstem
- Middenstem
- Borststem

In ieder van deze gebieden wordt de stem op een verschillende manier gevormd.

Indien je nu twee tonen achter elkaar moet zingen die in een verschillend register liggen, kan er gemakkelijk iets mis gaan.

Je moet namelijk plotseling de toon op een andere manier produceren, fysiek gezien.

Je hebt op heel jonge leeftijd geleerd tonen te produceren, en daarbij is er natuurlijk nooit op dit fenomeen gelet.

Het produceren van de juiste toon is dus slechts een kwestie van techniek. Techniek die door oefening aangeleerd kan worden. Je moet alleen weten hoe je kunt checken "of je goed zit".

Als je precies goed zit, verandert er plotseling iets.

Er treedt resonantie op, waardoor het net is of "er een weerstand in de keel wegvalt".

Het zingen is plotseling erg aangenaam en het gaat heel makkelijk.

Als resonantie optreedt kun je je er niet in vergissen. Het luistert ongelooflijk nauw.

Een fractie te hoog of te laag en het is weg.

Dat is ook de reden dat de tonen zo lang mogelijk moeten zijn.

Dat geeft je de gelegenheid te experimenteren en je stem bij te stellen.

Het treffen van de juiste toon en het laten mee laten resoneren moet een gewoonte worden.

Zelf heb ik gedurende ongeveer drie maanden dit dagelijks een kwartier tot een half uur geoefend. Dat is helemaal niet zo

onaangenaam als het misschien lijkt (ja, wel voor de burens natuurlijk) omdat je steeds zuiverder gaat zingen. En zuiver zingen is heerlijk!!

Heb je eenmaal de smaak te pakken, dan wil je beslist niet meer anders!

Na verloop van tijd kun je toonlengtes gaan verkorten. Dit lijkt eenvoudig, maar dat is het helemaal niet. Het valt helemaal niet

mee om korte noten meteen zuiver te treffen. Maar ook dat gaat na verloop van tijd automatisch.

Hou je aan de simpele stelregel: bij de geringste twijfel zit je eraan!

Het kost wat inspanning, maar uit eigen ervaring kan ik zeggen dat het resultaat daar ruimschoots tegen opweegt. Er gaat werkelijk een hele nieuwe wereld voor je open!!

Toon Ladder.

BEELDENE kunst

in en rondom Nissewaard

door: Ger Buitink

Wie graag een rondje Nissewaard fietst komt zeker wel eens langs een standbeeld of monument en vraagt zich dan waarschijnlijk af wie zo'n mooi of afzichtelijk iets heeft kunnen maken. Wie is die kunstenaar of artiest? Wat is de aanzet geweest om dit te creëren.

Ondergetekende fietst graag deze rondjes en is op doortocht niet tegen maar langs enkele beeldend kunstwerken gereden. En dan vraag je je meteen af "wie heeft dit gemaakt".

Nu is dat niet zo moeilijk om erachter te komen maar vaak is de informatie beperkt of je moet door vele webbladen heen worstelen. Dus om het voor de lezer van dit artikel eenvoudig te houden volgt hier een opsomming van feiten. Dit beeld is omstreeks 1990 geplaatst.

Dit kunstwerk is ontworpen door beeldend kunstenaar Frans de Boer Lichtveld (Amsterdam 1942) en Marja de Boer Lichtveld (Velsen 1941), beeldhouwers, lichtkunstenaars, en installatiekunstenaars.

Een beeld van 45 jaar samen werken.

Frans (1942-2016) en Marja (1941) de Boer Lichtveld bezochten in dezelfde tijd het Instituut voor Kunstnijverheids Onderwijs, de voorloper van de huidige Rietveldacademie in Amsterdam.

Aanvankelijk werkten zij als twee individuele kunstenaars. Niet veel later betrokken zij een voormalige school in Ouderkerk aan de Amstel, waar zij een atelier deelden. Vanaf 1970 gingen zij nog een stap verder, zij werden een kunstenaarsduo en werkten voortaan samen aan dezelfde projecten.

Frans en Marja de Boer Lichtveld waren succesvol. In ruim 45 jaar voltooiden zij samen een ongekende hoeveelheid opdrachten en veel vrij werk Frans en Marja de Boer Lichtveld, vormen een uitzonderlijk duo in de Nederlandse kunstgeschiedenis.

Frans de Boer Lichtveld 1942-2016

Opleiding

1959-1963 Instituut Voor Kunstnijverheid Onderwijs (nu Rietveldacademie)
Amsterdam opleiding Beeldhouwen

1962-1963 Assistent van beeldhouwer Shinkichi Tajiri Amsterdam en Baarlo
1963-1964 Ateliers '63 Haarlem.

Marja Velsen 1941

Opleiding

1960-1963 Instituut Voor Kunstnijverheid Onderwijs (nu Rietveldacademie)
Amsterdam opleiding Tekenleraren

Een ander beeld waar wij als koorleden regelmatig langs lopen is het beeld van de dorpsomroeper voor de Dorpskerk in Spijkenisse. Het beeld is ontworpen door:

Adrianus Stephanus Maria (Ad) Braat (Roosendaal, 18 januari 1919 – Zierikzee, 31 januari 2000) was een Nederlands beeldhouwer en keramist.

Leven en werk

Braat trouwde in 1957 met Tessa Voorhuis (1927-2013). Zij vestigden zich in dat jaar op Schouwen-Duiveland, nadat hij was aangenomen als tekenleraar aan het Prof. Zeemanlyceum in Zierikzee. Hij was tot 1982 aan de school verbonden. Braat en zijn vrouw, die als keramiste actief was, waren als kunstenaars autodidact. Vanaf 1960 bewoonden ze het voormalig Burgerweeshuis in Zierikzee, waar ze geregeld tentoonstellingen hielden met eigen werk en werk van anderen.

Beproefd maar niet gebroken

Ad Braat maakte onder meer beelden, kleinplastic en wandplastieken in brons, keramiek, metaal en hout. Hij werkte aanvankelijk non-figuratief, vanaf 1959 figuratief. Ter gelegenheid van zijn 50-jarig jubileum als beeldhouwer, werd in 1994 een biografie uitgebracht waarin zo'n 300 afbeeldingen van zijn kunstwerken opgenomen. De kunstenaar werd in dat jaar benoemd tot ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Braat overleed in 2000, twee weken na zijn 81e verjaardag. Hij werd begraven op de katholieke begraafplaats St. Barbara in Zierikzee.

Enkele werken:

1970: Beproefd maar niet gebroken, ter herinnering aan de watersnood van 1953, Zierikzee.

1988: dorpsomroeper Barend Smits, Spijkenisse.

Agenda

2 okt. 2021
zaterdag

Jubileumconcert in theater de Stoep

20:00 uur
Spijkenisse

Wist U dat...? vanwege Corona
Het mannenkoor voorlopig niet repeteert op donderdagavond
in gebouw De Kern, Eikenlaan 2 in Spijkenisse.